

НЕ ЗАБУВАЄМО

ПАМ'ЯТНИК ЩЕ ОДНІЄЇ ВІЙНИ

Історія швидко перегортає сторінки життя, залишаючи поколінням свої уроки від подій, що відбулися, інколи це – жорстокі уроки війни.

7 травня в центрі Зарічного зібралось чимало колишніх солдатів, які свого часу пройшли дорогами афганської війни. Ці небагато слівні, гартовані, вже сивочолі чоловіки знають, що таке мирне життя і війна. Вони дивилися смерті у вічі, але для них випало щастя вижити і повернутися з війни додому. Правда, не всім. Четверо солдатів афганської війни із Зарічненщини назавжди

залишилися солдатами вічності: Доронін Валерій Васильович – 1980, Хвалько Михайло Андрійович – 1983, Музичко Іван Миколайович – 1985, Марчук Юрій Петрович – 1986.

Пам'ять про їх, а також про тих солдатів-земляків, хто повернувся з афганської землі, але передчасно помер, бо війна не відпустила зі своїх лещат, закарбована у пам'ятнику ще однієї війни – пам'ятнику воїнам-афганцям. Його збудували за народні кошти, без жодної державної копійки. Народний депутат Василь Яніцький оплатив 10 тис. грн. за виготовлення самого пам'ятника. Віктор М'ялик надав 20 тис. грн. на виготовлення постаменту, монтаж і доставку. Жителі Зарічненщини також долучилися до збору коштів. Колишні воїни-афганці, організовані Віктором Крехом, почергово працювали над встановленням пам'ятника. Єднання у благій справі не тільки згуртувало людей, але й дало результат. На відкриття справді народного пам'ятника солдатам-землякам з'їхалися колишні воїни-афганці із Зарічненщини, з сусідньої Дубровиччини, з Рівного. Віддали шану солдатам вічності керівники Зарічненського району, жителі селища, родичі загиблих. Всі присутні у хвилині мовчання схилили голови перед пам'яттю і правдою простого солдата.

Тамара АЛЕКСІЮК

На фото: Галина Моторко,
рідна сестра Музичка Івана Миколайовича

Полісся. - № 17 /12 травня 2016 р./